Het jaar na de omwenteling (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Elias na twaalf jaar terugkeerde naar de stad waar hij geboren was, herkende hij bijna niets meer. De brede laan langs de rivier heette nu anders, en op de gevel van het oude ministerie hing een vlag die hij alleen van foto's kende. Overal stonden groepjes mensen te praten. In de lucht hing de geur van verf en van gebakken vis.

Zijn zus haalde hem op bij het station. Onderweg vertelde ze hoe de revolutie was begonnen: eerst met een paar honderd studenten op het plein, later met tienduizenden burgers uit alle wijken. Niemand had geloofd dat het zou lukken. Elias luisterde zwijgend en keek naar de dichtgetimmerde winkels. "Het ging veel sneller dan iemand had verwacht", zei zijn zus.

In het appartement van hun moeder stond de tafel al gedekt. Er lag brood, er stond soep, en midden op het kleed stond een grote schaal met abrikozen uit de tuin. Hun moeder omhelsde Elias lang. Ze vroeg niets over zijn jaren in het buitenland en hij stelde er ook geen vragen over. Later, toen de borden leeg waren, kwam het gesprek toch op de moeilijke jaren.

Zijn moeder vertelde over de tijd waarin het gerucht ging dat elke buurman een verklikker kon zijn. Wie 's nachts werd opgehaald, keerde zelden terug. Volgens haar was het geen gewone dictatuur geweest, maar pure terreur, bedoeld om iedereen bang en stil te houden. Elias herinnerde zich hoe zijn vader hem had geleerd nooit hardop over politiek te praten in de bus. Nu praatte iedereen erover, luid en zonder aarzeling.

De volgende ochtend liep Elias alleen door de oude wijk. Bij de markt hing een affiche met de namen van de mensen die men uit de gevangenis had weten te bevrijden. Hij las ze langzaam en vond twee namen die hij kende van school. Een vrouw naast hem legde uit dat er nog steeds gevangenen zaten in het noorden, in een gebied dat officieel niet meer tot het territorium van het land behoorde. Ze zei het kalm, alsof ze het al honderd keer had uitgelegd.

In het café bij de brug las hij de krant. De regering waarschuwde dat terrorisme nog altijd een reëel gevaar vormde en vroeg om internationale hulp. Op de voorpagina stond een foto van een jonge man die volgens de politie een terrorist was en de vorige week bij de haven was gearresteerd. Elias vroeg zich af hoeveel van zulke berichten waar waren en hoeveel er alleen bedoeld waren om angst levend te houden. Hij vouwde de krant dicht en bestelde nog een koffie.

's Middags klom hij naar het uitzichtpunt boven de stad. Van bovenaf zag alles er kleiner en ordelijker uit dan in zijn herinnering. Op zo'n grote schaal was er nog nooit gebouwd in dit land, dacht hij, terwijl hij naar de nieuwe wijken in het oosten keek. De kranen stonden stil, want het was zondag. Elias bleef zitten tot de zon achter de heuvels zakte en besloot toen dat hij voorlopig zou blijven.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28696

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1988